

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان و تحلیل از: ا. م. شیری

۰۴ اگست ۲۰۱۲

نسل کشی

اینک خشونتها در لیبیا دیگر برای غرب موضوعیت ندارد

جنگ داخلی در لیبیا نه تنها فروکش نمی کند، حتی شدت هم می گیرد. سخنگوی مطبوعاتی کمیته همبستگی روسیه با خلقهای لیبیا و سوریه اعلام کرد: بیش از ۱۰۰۰ نفر از شبه نظامیان میسوراتی، چند صد ماشین زرهی، و همچنین بیش از ۱۵۰ تانک و دیگر ماشینهای سنگین جنگی، شهری را که در جریان جنگ لیبیا تا آخر به قذافی وفادار ماند، محاصره کردند. به گزارش روزنامه دولتی لیبیا، «لیبیا هرالده»، تمامی راههای منتهی به شهر بسته شده و در بنی ولید کمبود سوخت و خواربار احساس می شود. شهر بنی ولید به بهانه بازداشت دو خبرنگار میسوراتی به علت ورود غیرمجاز در ۸ جولای به این شهر، محاصره شد. ورود به شهر بر اساس قانون محلی ممنوع است. (در میسوراتی نیز قانون مشابهی اجراء می شود که بر اساس آن، ساکنان دیگر شهرهای لیبیا بدون اخذ مجوز حق ورود به این شهر را ندارند). خبرنگاران تلویزیون میسوراتی را به جاسوسی متهم می کنند. به گفته ساکنان محلی، آنها برای تدارک حمله به شهر، از پستهای بازرسی و مناطق نظامی عکسبرداری می کردند. در مورد ضرورت «پاکسازی» بنی ولید که روزنامه ها «امارت ضدانقلاب در کشور» می نامند، از جنوری ۲۰۱۲ سخن گفته می شود. آن وقت در نتیجه شورش مردم، مقامات وابسته به حاکمیت جدید و شبه نظامیان از بنی ولید بیرون رانده شدند و شهر اعلام خودگردانی کرد. در ماه می برای تصرف شهر اقداماتی به عمل آمد ولی، با پشتیبانی شهرهای همسایه، حمله دفع شد. حاکمیت شهر بنی ولید برای مبادله بازداشت شدگان با ۱۲۰ نفر از میان اسرای این شهر که شبه نظامیان میسوراتی در سال گذشته به بهانه همکاری با قذافی به اسارت گرفته اند، اعلام آمادگی کرد. با این وجود، هنوز معلوم نیست که این اسراء زنده اند یا مرده. حاکمان میسوراتی این خواست را غیرقانونی دانسته و از آزادی اسرای بنی ولید امتناع کردند.

لازم به یادآوری است که در سال ۲۰۱۱ در حدود ۱۵۰۰۰ زندانی در زندانهای میسوراتی شکنجه شدند، مورد تجاوز قرار گرفتند و بدون محاکمه اعدام گردیدند. خبرنگار «دیلی میل» بریتانیا گزارش می دهد که شبه نظامیان میسوراتی در یکی از پلاژهای میسوراتی در یک روز، ۱۰۰۰ نفر اسیر را سر بریدند. در ماه جنوری سال ۲۰۱۲ سازمان بین المللی «پزشکان بدون مرز» به علت شکنجه زندانیان در زندانها، کار خود را در میسوراتی تعطیل کرد.

جالب توجه است که بلافاصله پس از سرنگونی قذافی و اعمال کنترل بر بخش اعظم معادن نفت در لیبیا، مسأله خشونتها در این کشور از نظر مقامات کشورهای که وقیحانه خود را «دوستان لیبیا» می نامند، نه تنها موضوعیت خود را از دست داده، بلکه به طور کلی پایان یافته تلقی شد. حتی نمی توان تردید داشت که اگر «دوستان سوریه» بتوانند اسد را سرنگون سازند، در این کشور ناگزیر چیزی غیر از این اتفاق نخواهد افتاد.

تحلیل مترجم:

تروریسم خبری وابسته به دولتهای امپریالیستی و اولترافاشیستی غرب با استفاده از تصاویر جنایت امپریالیسم در عراق و همچنین، با انتشار صحنه های شبیه سازی شده در استودیوهای تلویزیونی، از جمله، در کانال «الجزیره» قطر، در جنگ لیبیا، علیه آن کشور و اینک در جنگ سوریه علیه این کشور تبلیغات می کند. برای آگاهی بیشتر در این باره، به مقاله «جنگ لیبیا از زبان شاهد عینی» در این نشانی:

<http://www.afgazad.com/Siasi/101711-T-AM-Shery-Jange-Libya.pdf>

<http://eb1384.wordpress.com/2011/10/16>

و برای دیدن برخی تصاویر جنگ عراق به این نشانی ها:

<http://www.hafteh.de/?p=29992>

<http://perevodika.ru/articles/21711.html>

مراجعه کنید.

علاوه بر این، به نظر می رسد اگر هنگام تماشای ویدئوهایی که تروریسم خبری غرب به نام جنایت ارتش سوریه در رسانه های تصویری و سایتهای اینترنتی انتشار می دهد، نکات زیر مورد توجه قرار نگیرد، اشتباه در ارزیابی ها، اجتناب ناپذیر خواهد بود:

۱- صدای استودیویی «الله اکبر» در متن فیلمهای انفجارها و صحنه های کشتار مردم غیرنظامی شهرها و روستاها، به ویژه زنان، کودکان و پیران در لیبیا و سوریه.

۲- در حالی که جنگ تروریستی- استعماری در سوریه به شدت ادامه دارد، این سؤال مطرح می شود که:

اولا- چرا تروریسم خبری غرب، کشتار مردم را فقط به نام ارتش سوریه می نویسد؟

ثانیا- اگر ارتش سوریه فقط زنان و کودکان و پیران را می کشد، چرا اجساد مقتولین را برای فیلمبرداری به اختیار تروریستها و مزدوران «الله اکبر گو» رها می کند؟

موضوع سزاوار تأمل دیگر این که، شرکت پر رنگ برخی زندانیان سابق گوانتانامو از جمله، عبدالکریم بلحاج در جنگهای تروریستی- استعماری علیه لیبیا و سوریه، آیا چنین شبیه ای را القاء نمی کند که «گوانتانامو» نه زندان،

بلکه یکی از مرکز مهم آموزش قصابی انسان و آدمخواری است که رها شدگان از آن، به راحتی با کارد و چاقو سر می برند، انسانها را تکه تکه می کنند؟

در این مورد، به این نشانی ها مراجعه کنید:

<http://www.hafteh.de/?p=20240>

<http://www.hafteh.de/?p=31419>

بر فرض صحت این فرضیه، به نظر می رسد، پخش ویدئو فیلمها از صحنه های این سو و آن سو بردن «زندانیان» درغل و زنجیر و چشم بسته و یا «زندانیان» بسته به برانکارد در میان حفاظهای تار عنکبوتی گوانتانامو ابتداء در رسانه های تصویری غرب، با هدف ایجاد جوّ رعب و وحشت در میان مردم جهان صورت می گیرد. به هر حال، به گمانم این هم نکته ای است که نباید مورد بی توجهی قرار گیرد .

این فاجعه نامه تکاندهنده را به همه رهروان راه حقیقت و راستی، به مبارزان صلح و استقلال، آزادی و عدالت اجتماعی جهان و میهنم تقدیم می کنم.

<http://politsvoboda.ru/genocid/4708>

<http://eb1384.wordpress.com/2012/08/03/>

۱۳ مرداد [اسد] ۱۳۹۱